

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΡΑΠΠΟΠ

Ο Κάρολος Ραπποπόρ είναι ένας από τους ηγέτες της κομμουνιστικής κινήσεως στη Γαλλία. Φημίζεται για την έξυπνάδα του, τα πονηρά μάτια του, τ' άχτένιστα μαλλιά του και την κλασική άκαθαρόια του. Ο άνθρωπος αυτός συχαίνεται το νερό σαν το άσπιο καθαρώς !..

Σχετικά με την παροιμιώδη άκαθαρόια του, διηγούνται το εξής χαριτωμένο ανέκδοτο :

Κάποτε—πάνε πολλά χρόν α από τότε—ο Γεώργιος Κλεμανσώ, ο τέως πρωθυπουργός της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτανε σοσιαλιστής. Έγραφε κύρια άρθρα σε σοσιαλιστικές εφημερίδες, βγαζε λόγιμα σ' εργατικά συλλαλητήρια και προσπαθούσε με κάθε μέσο ν' ανατρέψει το καθεστώς έκεινο το όποιον αργότερα—κατά τη διάρκεια του πανευρωπαϊκού πολέμου,—υπερβίασε με τόσο πάθος και ζήλο.

Σ' ένα σοσιαλιστικό συνέδριο, παρενρίσνετο και ο Ραπποπόρ με τον Κλεμινώ. Ένώ μιλούσε κάποιος ρήτορας, ο Ραπποπόρ, ο όποιος δέν συμφωνούσε καθώς φαίνεται με τα λεγόμενά του, πήρε ένα μολύβι και άρχισε να σημειώνη σά μανιέτια τά σημεία έκείνα έκι των όποιων θά άπαντούσε αργότερα στον όμιλόσνετα. Ένώ όμω, κοιτούσε, με νευρική ταχύτητα, σημειώσνε τις μανιέτια του, ο Κλεμινώ σάβει και τ' ου λέει σ' αυτό :

— Άγιγιτέ μου Ραπποπόρ, τά μανιέτια σου τά βλέπω τόσο μακρι άπ' τή βρόμια, όστε πού φαίνεται πώς καλύτερα θά κανες νά έγραφες σ' αυτά... με κινώλια !..

Καλόγερο το άρματωλί μοιράστηκε στα δύο. Ο Σκαλτσόδημος, ο ά γεροντώτερος και σεβαστώτερος πήρε τη μεγαλύτερη περιφέρεια, κατά τις έμβολές του Μάρου ποταμού. Ο Γούλας και ο Διάκος πήραν την έπάνω περιοχή, κατά τα Βαρθούσια. Τρία χρόνια ζούσαν έτσι, ήσυχαι οί άρματωλοί, καθώς στο κώδι του (την περιοχή του).

Και φρονίμως στην έποχή που ο Άλη Πασσά άπεφάσισε νά κινήσει την άποστασία του εναντίον του Σουλτάνου, κ' έκάλεισε στα Γιαννενα όλους τους πλάρχηγούς, Άλβανούς και Χριστιανούς. Μαζί με τους άλλου: και το Σκαλτσόδημο, γιά ν' αντιπροσωπεύσει το άρματωλί του Αιδαρισίου. Άλλα ο Σκαλτσόδημος έστειλε σ' η θέση του το Διάκο. Ο Άλη; έκταύσε τον Έλληνα άρματωλό και τον περιποίηθηκε πολύ. Στό στραγι του Άλη ο Διάκος σκετίστηκε με τον Όδυσσέα Άνδρούτσο και άλλους καπετάνιους.

Όταν ο Διάκος ξαναγύρισε σ' άρματωλί άρχισε νά ξεχωρίζει καθαρά με την υπεροχή του, που σέκασε το όνομα του Σκαλτσόδημου. Ο Λαός, Τούρκοι και Χριστιανοί τότε σέβονταν γιά τή δικαιοσύνη του και τή παλληκαριά του. Οί πρόξοντοι των χωριών της δικαιοδοσίας του διαλαλούσαν τον ίπποκο του χαρακτήρα. Τά παλληκαρία του καμάρωναν που είχαν άρχηγό τους το Διάκο, κ' ήσαν έτοιμα νά πεθάνουν γ' αυτόν.

Ο Σκαλτσόδημος τά μάθαινε όν' αιδά, και τό σκουλήκι της ζήλειας δάγκωνε την καρδιά του. Έπειτα ήσαν και μερικοί άλλοι που φθονούσαν τό Διάκο και μοιρομύριζαν σ' αυτό του Σκαλτσόδημου ότι τάχα ο Διάκος μελετάει τον άφανισμό του γιά νά πάρη τή γενική άρχηγία και των δυό άρματωλικών. Και ο Σκαλτσόδημος ζούσε όλοένα σε ύποψίες.

Η δυσπιστία του αυτή φάνηκε στο πανηγύρι της Παναγιάς κατά τό 1820, όταν οί δυό καπετάνιοι συναπαντήθηκαν έξω από την έκκλησιά. Ο Σκαλτσόδημος ούτε χαϊρέτης καν τό Διάκο. Και όταν ο Διάκος τον έρωτησε την αίτία της ψυχρότητάς του, ο Σκαλτσόδημος του είπε καθαρά τίς ύποψίες του. Ο Διάκος διαμαρτυρήθηκε έντονα ζητώντας νά φέρη μπροστά του τον καταμνηστή να όμολόγηση.

— Τι τά θέλεις ; είπε ο Σκαλτσόδημος με δυσάρεσκεια. Δυό άνα σ' έναν ταβλά δέν κάνουν. Η έγώ νά φύγω από τά μέρη τουτα ή εσύ.

— Φεύγω έγώ, καπετάνιε, ειπε με σεβασμό ο Διάκος. Και την ίδια μέρα ο ίπποτικός Διάκος, άφού άπεκρίστηκε τό Σκαλτσόδημο, τό Γούλα και τους άλλους φίλους και τόσα χρόνια συναγωνιστές, παρατήρηκε από τό καπετανάτο, και μ' ένα μόνο σύντροφο, τον Περγίγιο, έφυγε στή Λεβαθεία. Έκει βρήκε το φίλο του Όδυσσέα, πλάρχηγό της Αιβαθείας από τό 1816, ο όποιος τότε δέχτηκε με άνοιχτή άγκαλιά και τον άνώμασε πρωτοπαλίη καρό του.

Είπαμε στην άρχή ότι ο Άθανάσιος Διάκος ήτανε ψυχή ρωμάνικη. Τραβλαινότανε γιά τό τραγούδι. Πολλές φορές τά παλληκαρία του τον εύρισκαν νά κάθεται έξωσχο, στο βάθος καμμάς ρεματιάς με πλατάνια και ν' άκούη με κατάνυξη τή συναυλία των άηδονιών, συγναμήμονς ! Η γενναία ψυχή του είχε ποιητικούς ένδοσιαμούς. Τό μαρτυρεί και ο έπικός θάνατός του στο Γεφύρι της Άλαμανας. Πέθανε με τό στιχο στα νέα του χαίλη :

Γιά ίδας κιαρό που διάλεξε ο Χάρος νά με πάρη,
Τώρα π' άνθίζον τά κλαριά και βγάζει ή γής χορτάρι !..

ΕΞΕΝΟ ΚΙΟΥΜΟΡ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Από Γερμανικά, Άγγλικά, Αυστριακά και Σουηδικά σατυρικά φύλλα.)

— Μά πώς θέλετε, νά σας άλλαξω αυτό τό έκατοστόρικο, άφού είναι κάλπικο ;
— Τό ξερω. Κι' άκριβώς γι' αυτό θέλω νά τό άλλαξω !

***

— Μπαμπά, πώς λέγεται ένας που παίρνει δυό γυναίκες ;
— Δίγαμος.
— Κι' ένας που παίρνει τρεις ;
— Βλάκας !

***

— Είπε κάμποσος καιρός γιατρέ μου πού έχασα τελείως τό μνημονικό μου. Τι με συμβουλεύεις νά κάμω ;
— Πρό παντός νά μου πληρώσεις προκαταβολικώς τήν επίσκεψη !..

***

— Τήν στιγμή που έπρόκειτο νά παντρευτώ, έμαθα ότι ή μέλουσα γυναίκα μου, έξώδους πέντε χιλιάδες φράγκα, μόνον γιά τήν ράφρα της.
— Και τότε τι έκαμες ;
— Παντρεύτηκα τή ράφρα !

***

— Άπόψε, θεις μου, είδα στον ύπνο μου ότι πέτυχα στις έξετασίς και μου έδωσες ένα τάλληρο.
— Μπρόβη παιδί μου, άφού έπέτυχες στις έξετασίς κράτησέ το !..

***

— Άπ' τήν ημέρα που πέθανε ή γυναίκα σου, όλο στην ταβέρνα σε βλέπω.
— Το κάνω, φίλε μου, γιά νά παρηγορηθώ.
— Και θ' άργήεις νά παρηγορηθής ;
— Ά, είμαι... άπαρηγόρητος !..

***

— Γιατί χθές άπουσίαζες από τό σχολείο μικρέ ;
— Έστ' τε, κύριε δάσκαλε, είχα σαράντα βαθμούς πυρετό.
— Έγώ, όμως σε είδα που έτρεχες στο δρόμο.
— Επήγαινα... νά φωνάξω τον γιατρό !..

***

— Και όμως κάποτε 'με έκλεψε «βασιλιάς σου» !
— Ναι, αλλά όταν είδα ότι δέν ήξερες ούτε νά μαγειρεύεις, όστε νά μου ράψης τά κουμπιά έγινα...δημοκρατικός !..

***

— Σε ποιόν τά πές όλα αυτά τά λουλούδια ;
— Στή πεθερά μου.
— Ά, όστε πέθανε λοιπόν ;..

***

Δικαία άπορία:

— Κι' άλλο καπέλλο παράγγειλες ; Άπορώ τι τά κάνεις τόσα καπέλλα, άφού... δέν έχεις κεφάλι !..

***

Μόνον ή μελαχροινές...

Η κυρία.—Σήμερα τό πρωί είδα τον γαλατά που σε φιλούσε, καθώς έπερνες τό γάλα. Άπό αύριο λοιπόν, θά κατεβαίω νά τό πέρνω έγω.

Η δηλητέρια.—Μην έννοχίσθες, κυρία. Του γαλατά του άρέσουν μόνον ή μελαχροινές !..

***

Έκείνη.—Όταν παντρευτούμε θέλεις νά πάρουμε ένα αυτοκίνητο ;

Έκείνος.—Βέβαια, έάν, έννοείται, ο κατέρας σου συγκαταστή γιά...

Έκείνη.—Ναι, ναι θά συγκαταστήθω...

Έκείνος.—Νά... μάς τό πληρώση !..